

ἔδω καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας. Εἶνε τὰ ἀναπόδραστα, τὰ μοιραῖα κρούσματα κάθε ἐκλογικοῦ ἔλους—κάθε ἐκλογικῆς περιφερείας!

Τὸν εἶδα νὰ ἐπιστρέφῃ καὶ πάλιν ἀπὸ μίαν νίκην Καθμεῖαν, ἀληθῶς ἀξιοθρήνητον. Ἐπὶ ἔτη τώρα κυλῖει τὸν πῖθον τοῦ Σισύφου ὁ ταλαίπωρος. Ἡ τύχη παῖζει ἀπανθρώπως μαζί του. Τὸν χαϊδεύει, νομίζεις, μὲ τοὺς ὄνυχάς της. Τὸν φιλεῖ διὰ τῶν ὀδόντων της. Δὲν τὸν ἀποτελειώνει διὰ μιᾶς. Τὸν ἀφίνει νὰ ἐπιπλέῃ εἰς τὴν ἀγωνίαν τῆς ἐλπίδος. Δὲν τὸν ἀπελπίζει, διὰ νὰ τὸν σωφρονίσῃ, ὀριστικῶς. Τὸν φέρει εἰς τὰς πρώτας βαθμίδας τῶν ἐπιλαχόντων.

Καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν διὰ νὰ τὸν ξεγελάσῃ, διὰ νὰ τὸν χανδακώσῃ σκληρότερον, τὸν ἔστειπε μὲ τὸν ἀκάνθινον στέφανον τοῦ «πρώτου ἐπιλαχόντος». Καὶ ἐν τούτοις τὸν εἶδα νὰ τὸν φέρῃ μὲ κάποιαν καρτερικὴν αὐταρέσκειαν, χωρὶς νὰ αισθάνεται σχεδὸν τὴν πληγὴν καὶ τὸ ῥάτωμα, ὅπως ἡ γαλῆ τοῦ μύθου ἢ λείχουσα ἐπὶ τῆς ῥίνης τὴν ἠδονὴν τοῦ ἰδίου της αἵματος.

Καὶ διὰ νὰ κατακτῆσῃ τὸν ἀμφίβολον αὐτὸν θρίαμβον, ἀφῆκε τὴν ἡσυχίαν του, τὴν σοβαρότητά του, τὸν ὕπνον του, ἐκλείδωσε τὸ σπουδαστήριόν του—εἶνε ἰατρός, καὶ φρενολόγος μάλιστα! ὦ τῆς κωμικότητος τῶν ἀνθρωπίνων!—παρήτησε τὴν μικρὰν του πελατεῖαν, ἐνεχυρίασε τὰ ὀλίγα κοσμήματα τῆς συζύγου του καὶ ἐξεκίνησε διὰ τὸν ἀγῶνα! Ἐξεκίνησεν ὅπως οὖν ἀκμαῖος καὶ ἐπέστρεψε κατὰ δέκα ἔτη γεροντότερος, βραχνός, ἐκνευρισμένος, σκελετώδης, ἔξαλλος, ὡς ἀπὸ πάλιν ἀνθρωποφάγων, ἀποκομίζων περισσοτέρας λευκάς τρίχας ἢ ψήφους, ἀρκετοὺς ῥευματισμοὺς καὶ τὸ ἄδωρον γέρας τοῦ «πρώτου ἐπιλαχόντος».

Νομίζετε ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς θὰ συνέλθῃ, θὰ ἐπανεύρῃ τὴν νευρικὴν του ἰσορροπίαν; Ἄ! μᾶ! κάθε ἄλλο!

Ἴσα-Ἴσα τώρα, ὅτε ἡ τύχη τοῦ ἐφάνῃ μᾶλλον εὐνοϊκῆ, διατὶ νὰ μὴ ἐπιδοθῆ συστηματικώτερον εἰς τὴν πολιτικὴν, νὰ μὴ καλλιεργῆσῃ τὰ πολιτικά του κεφάλαια, νὰ μὴ ἀνασκουμπωθῆ καὶ διὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς;

Μὰ τότε θὰ ἦτο διὰ τὸ φρενοκομεῖον!

Καὶ διατὶ ὄχι; Ἐχει δίκαιον. Τὸ εἶπε καὶ ὁ Ἄριστοτέλης:—
«Ὁ ἄνθρωπος εἶνε φύσει ζῶον... πολιτικόν!»

ΚΩΝΣΤ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

❶ Οἱ γέροντες πιστεύουν ὅλα· οἱ ἄνδρες ἀμφιβάλλουν δι' ὅλα· οἱ νέοι τὰ ἠξέσφουρον ὅλα!

Κάθε ἐγκλημα εἶνε προστυχιά. Κάθε προστυχιά εἶνε ἐγκλημα.